ANUL I -- NUMARUL 18 | 6 PAGINI | Duminică 22 Noemvrie 1942

„VICTORIA"
apare Duminica

REDACŢIA
Compania 2 Propagandă
M.C.G. a Armatei de Uscat

DESEN-ZINCO-TIPAR
Secţia Geografică
a Frontului de Răsărit

VICTORIA

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

> Oriunde trăeşte un suflet curat acolo este un altar al Dumnezeirii.
>
> *Mareşal Antonescu*

Debarcarea fortelor Axei în Africa franceză de Nord

Marea Mediterană, mormântul vaselor anglo-americane. - Peste 500 mii tone scufundate.

Din Berlin se anunţă că trupele germane şi italiene au debarcat în Tunisia, ca o măsură faţă de agresiunea pe care anglo-americanii au făcut-o asupra Africei de Nord. Prin debarcarea trupelor Axei în Africa franceză, s'a creiat în acest sector o nouă situaţie, putându-se astfel să se deţină, cu uşurinţă, controlul vaselor inamice care vin din Vestul spre Estul Mediteranei. Forţa aero-navală germano-italiană are libertatea de acţiune, lovind fără cruţare trupele anglo-americane, ori unde s'ar afla ele: pe mare, uscat sau în aer.

Bariera care s'a format între Corsica, Tunis şi Sicilia, de către forţa Axei, nu numai că va tăia orice posibilitate de atac din partea anglo-americanilor, dar va aduce o largă uşurare operaţiunilor forte germano-italiene. Insuşi Mareşalul Rommel va dispune acum de un drum mult mai scurt pentru aprovizionare.

Dacă se adaugă cifrele anunţate prin comunicatul special din 16 Oct. flota anglo-americană a pierdut în ultimele zile vase cu o deplasare de peste 400.000 tone, care au fost avariate sau scufundate de către submarinele şi avioanele Axei în faţa coastelor marocane şi algeriene, precum şi în Mediterană.

*

Berlin. — Dela Cartierul General al Führerului Inaltul Comandament al forţelor armate Germane dă următorul comunicat:

In lupta comună a armelor aeriene germană şi italiană precum şi a marinelor italiană şi germană dusă împotriva convoaielor inamice pe coasta Africei de Nord şi în Vestul Mării Mediterane, a fost obţinut următorul succes:

Au fost distruse sau avariate un total de 89 de vase dintre cari 14 vase de comerţ şi mari vase de transport cu un total de 102.000 tone scufundate. Un mare vas cisternă de circa 10.000 tone a fost torpilat şi lăsat în timp ce se scufunda; 7 vase de comerţ din cele mai valoroase vase de transport, cu un total de 71.000 tone, au fost atât de grav avariate încât se poate conta în mod sigur pe pierderea lor.

Astfel în total au fost nimicite 183.000 cuprinzând vase inamice de comerţ şi de transport.

Dintre acestea nimicirea a 8 vapoare cu un total de 76.000 tone a fost deja anunţată printr'un comunicat dat la 14 Noembrie.

In afară de acestea 35 vase de comerţ şi de transport, cu un total de 234.000 tone au fost în parte avariate, atât de grav, încât se poate conta pe scoaterea lor din folosinţă, pentru transporturi, pe timp îndelungat.

Au fost avariate: 1 vas de linie, 3 vase port-avion, dintre cari unul atât de grav, încât poate fi considerat pentru mult timp scos din uz; apoi 3 crucişătoare scufundate, 14 crucişătoare şi mari distrugătoare avariate, 4 distrugătoare şi vase de pază au fost scufundate şi 7 distrugătoare şi vase de pază au fost avariate.

Apelul generalului Nehring către francezii din colonii

Comandantul suprem al trupelor Axei din Tunisia, Generalul Nehring a adresat soldaţilor francezi din colonii următorul apel:

Tunisieni, algerieni şi marocani!
Soldaţi ai imperiului francez!

Invocând motive neadevărate, englezii şi nord-americanii au invadat regiunile Imperiului Colonial francez, pe care forţele Axei le-au respectat aşa cum şi-au luat angajamentul după încheierea armistiţiului. Pământul vostru şi populaţia coloniilor franceze a fost invadată de nord-americani, britanici şi jidani.

Şeful guvernului francez şi comandantul tuturor forţelor terestre, aeriene şi maritime, Mareşalul Pétain v'a ordonat să opuneţi rezistenţă. Trupele franceze singure nu sunt în stare să opună rezistenţă invadatorilor şi deaceea soldaţii italieni şi germani au venit să lupte cot la cot alături de soldaţii francezi pentru a apăra împreună cauza Franţei.

Fac apel către toţi soldaţii francezi, în calitate de camarazi în această luptă comună contra invadatorilor, precum şi către populaţia civilă din Africa franceză de Nord să ne ajute în această luptă de restaurarea păcii şi ordinei în Africa de Nord.

Mobilizare parţială în Spania

Generalul Franco a ordonat mobilizarea parţială a Spaniei.

Armata de uscat, de aer şi marină a fost chemată sub drapel. Decretul Legei de mobilizare s'a publicat în Monitorul Oficial şi presa spaniolă.

Mobilizarea va fi anunţată prin toate posturile de radio spaniole.

Mobilizarea parţială a Spaniei este făcută cu scopul a trimite trupe de întărire în coloniile spaniole din Africa şi în vederea menţinerei neutralităţei Spaniei.

Detaşament american masacrat de Beduini

Tanger. — După cum semnalează un corespondent al agenţiei Ştefani, un detaşament american compus din vreo cincizeci de oameni ocupase un sat spre sud de Casablanca.

In cursul nopţii, acest detaşament a fost atacat de o bandă înarmată formată din marocani.

Numai doi soldaţi americani au putut scăpa de masacru.

Dimineaţa, când aceşti soldaţi au dat peste o formaţie mai mare americană şi au adus-o la locul atacului, nu au mai găsit decât cadavrele soldaţilor americani ucişi şi nici o urmă de beduini.

*

Berlin. — Avioane „Iunkers 89" au atacat în picaj coloanele de autocamioane şi vehicule grele motorizate anglo-americane în Africa de Nord franceză.

Toate eforturile făcute de comandamentul american de a-şi camufla trupele şi vehiculele n'au ajutat la nimic.

ROMANUL NU UITA!...

Istoria poporului nostru e un lung şir de lupte şi încordări, în cari clipele de bucurie sunt ca fulgerele ce brăzdează un cer mai totdeauna acoperit cu nori. Aşezat aici, — o insulă latină în mijlocul slavilor şi mongolilor, — poporul român a suferit şi a răbdat, dar n'a uitat apucăturile hrăpăreţe ale vecinilor, cărora le-a plătit, pe rând după cuviinţă. Cele 4—5 neamuri ce mărginesc ţara noastră, au cunoscut fiecare mânia armatei române, purtându-se biruitoare până în inima pământului lor.

Mai rămăsese ţara „Ursului dela nord", cu care aveam vechi răfueli, căci stăpânitorii Rusiei, — de acum şi de totdeauna, — ne-au purtat gând de cotropire. Sub masca „apărării creştinilor din peninsula Balcanică", armatele ruseşti treceau în Principatele Române unde devastau şi făceau rechiziţii. Iar când ţarii Rusiei prindeau de veste că puterea turcească e slăbită, porneau răsboiu numai pentru a avea un motiv de anexare sau măcar de menţinere sub ocupaţie a ţărilor Române. Intr'una din aceste ocupaţii introduseseră faimosul *regulament organic*, care în esenţă nu era decât o cursă, întinsă pe... tipsie de argint, poporului nostru. De reţinut: că ori de câte ori armatele ruseşti ieşeau biruitoare împotriva Turcilor, împăraţii Rusiei n'au avut niciodată pretenţii asupra teritoriului turc propriu zis, sau asupra altor ţări controlate atunci de Turci, ci, — totdeauna, — cererile lor s'au limitat exclusiv asupra pământului şi drepturilor româneşti.

Totuşi, uni dintre domnitorii noştri, — ca Brâncoveanu şi Cantemir, — au mers atât de departe în zelul lor de a servi pe Ruşi încât şi-au pierdut: unul viaţa iar celălalt domnia şi moşiile. In epoca fanariotă, — ce urmă acestor evenimente, — când poporul român gemea gâtuit de golanii Fanarului. — Rusia, care se impusese de atâtea ori ca ocrotitoarea noastră, n'a suflat nici un cuvânt. Ii convenea această slăbire şi destrămare a poporului nostru. Mai mult: profită de ocazie şi anexă, — în această epocă, — Basarabia.

Când paloşul lui Tudor din Vladimiri despică istoria spre zări de lumină nouă, iar domniile pământene începuseră să dea roade, „ursul nordic" îşi întinse din nou laba asupra ţărilor române, ţinându-le sub protectorat şi impunându-le legi de conducere. Sentimentele Rusiei faţă de noi, s'au trădat şi mai mult în urma răsboiului din 1877, când, deşi armata română sângerase pentru salvarea Ruşilor dela un dezastru sigur, totuşi, — la încheerea

(Urmare în pag. 2-a).

CHIPURI DE EROI

Plotonierul t. r. POPESCU GH.

Este ziua de 21 Maiu, praznicul Sfinţilor Impăraţi Constantin şi Elena, când regimentul 5 vânători primeşte misiunea de a cuceri cota 177,4. In această zi crucea a biruit cândva asupra păgânilor nelegiuiţi ce pângăriseră credinţa lui Christos. In ziua aceasta vitejii noştri vânători în lupta sfântă împotriva duşmanului aceleiaşi cruci şi al neamului nostru, cucereau zi de zi tot mai multe victorii asupra duşmanului. In această zi, plotonierul t.r. Popescu Gh. avea să înfrângă pe sovietici la cota 177,4.

In zorii dimineţei, ordine scurte răsună în toate părţile şi la ora „H", ora în care ochii comandanţilor aleargă pe svâcnirile secundarului dela ceasornic, atacul se porneşte viforos.

In fruntea plotonului său, neînfricatul Plot. t.r. Popescu, tânăr plin de viaţă şi de voie bună, care în atâtea rânduri a descreţit fruntea ostaşilor săi, porneşte la atac cu un avânt nemaipomenit.

Străpungând barajul de oprire pe care bolşevicii îl întindeau în calea flăcăilor noştri, prin trageri de artilerie şi bombardamente de brandturi, plotonul lui Popescu ajunge în bătaia mitralierelor duşmane. Culcaţi la pământ, în frunte cu comandatul lor, vânătorii continuă înaintarea târându-se pe burtă, aşa cum au mai făcut-o în atâtea rânduri, apropiindu-se tot mai mult de liniile duşmane.

Ploaia de brandturi se înteţeşte însă şi explozia unuia răneşte pe Popescu la piciorul stâng. Fără să-şi piardă o clipă cumpătul, bravul plotonier îşi desface singur moletiera şi îşi pansează cu sânge rece rana, continuându-şi înaintarea în privirile pline de admiraţie ale ostaşilor săi.

— Inainte băeţi, e numai o sgârietură! După mine!

In spate însă se raportează că plot. Popescu a fost grav rănit la un picior şi se primeşte ordin pentru a fi evacuat.

Când au sosit însă brancardierii, Popescu nici nu vroi să audă, strigându-le: — Nici în mormânt nu mă voi despărţi de oamenii mei!

Şi astfel, stăpânindu-şi durerile provocate de rană, viteazul plotonier continuă lupta alături de vânătorii lui, împotriva unui inamic care se apăra cu o îndârjire nemaipomenită, primind mereu forţe proaspete.

La asfinţitul soarelui, lupta ajunse la maximum de efort şi printr'un elan de nedescris, cota 177,4 este asaltată de toate părţile şi astfel bolşevicii se văd siliţi ca să cedeze

(Urmare în pag. 2-a)

Slove din tranșee

TOAMNA în cotul Donului

[illegible]

R. R.

SCRISOARE DE ADIO

În rânduri tremurânde, îndoite pe fața unei c.p. Serg. Iuniță Marin din Reg. ... T.R. așterne gânduri și sentimente de o frumoasă rară. A... ceste rânduri, ... adresate mamei sale la 10 Sept., ... au fost cele din urmă, căci peste 13 zile grad. Serg. Iuniță Marin cădea jertfă pe câmpul de luptă.

Dăm mai jos scrisoarea în copie:

D-nei
Rada I. Iuniță
Comuna Raciu, Județul Dâmbovița
prin Of. P.T.T. Târgoviște
România

10 Septembrie 1942

Scrisoare de adio (în caz de moarte)

Mamă dragă, dacă D-zeu de sus ... [illegible]

... fii prin sat ca eu nu am fost ca și ... unde era primejdia mai mare.

Când am plecat ți-am spus că m'au mutat de aici și acum te rog ca să mă ierți căci nu ți-am spus adevărul, iar aceasta pentrucă să nu-ți faci inima rea, fiind adevărul aceasta este. Dacă vei avea norocul de Mihai, eu vă sfătuiesc ca să se căsătorească după ce se va termina războiul și matale să stai cu el. Partea mea din avere ca nu se cuvine să fie a lui. În caz că lucrurile se vor întâmpla altfel, atunci partea mea s'o dai cui crezi matale ca se gândește mai mult la mine și să mi poarte ... recunoștință. ... [illegible] ... Căminului Cultural, unde să fie ... numele și numele meu, iar dacă toți cei din sat acceptă, doresc ca strada noastră să poarte numele meu. Pe matale te sfătuiesc ca zilele pe care le mai ai să te duci la biserică, să te rogi pentru odihna sufletului meu și să fii mândră că ești mamă de erou.

Eu așa am înțeles rostul vieții mele, am iubit Țara și credința din strămoși și ca și tatăl meu, am mers fericit la moarte pentru ele.

Mi-e milă tare mamă numai de matale că te las cu durerea în piept. Te rog să dai această carte poștală și să-ți capeți vre-un drept ca să ai existența asigurată.

Al d-tale fecior (ss) Marin.

Nota: Rog pe cine mi-o găsi această c.p. în buzunar, ca să mi-o expedieze la adresa de mai jos, dar numai în cazul că voiu muri.

FRUMOS CÂNTEC VITEAZ NEAM

[illegible] ... Și voinicii Feți-Frumoși ... [illegible] ... Ileana și Doina ... [illegible] ... Îi văd Panduri, îi văd Feți-Frumoși ... [illegible] ... Odessa, Kiev, Sevastopol, Rostov, Stalingrad ... Iar Pandurii lui Tudor ... lui Horia și toți fii Doinei ... [illegible] ... „Volga", acel cântec ... [illegible] ... „Frumos cântec ... viteaz neam".

Slt. rez. GH. N. MOIANU

LA MARGINE DE DRUM

[illegible]

Cap. UDREA CONSTANTIN

Scrisoare de pe front

Dragul meu frate,

[illegible]

Al tău frate
Nicolae
Cap. RUSU NICOLAE

POȘTA REDACȚIEI

Elev Serg. Valjeanu Ion. Poezia „Transnistristul" nu e rea. Vă recomandăm să continuați, pentrucă puteți face lucruri frumoase. Fiți atent în special la rimă. Poezia pe care am primit-o o vom „aranja" noi ... să poată fi publicată. De data asta vom fi noi colaboratorii dvs.

Sold. Ene Const. Poezia cu „Bruteria a patra" e ... cam lungă. Totuși ne plac sentimentele d-tale exprimate în ultima strofă:

„Mândri de-a noastră menire
„De orice jertfă suntem gata
„Pentru-a Patriei iubire
„Cei din „bruteria a patra"...

Ne asociem și noi la gândurile d-tale și pentrucă e vorba de „pâinea cea de toate zilele", strigăm alături de dv.: Ura!

Sold. Ion Dumitru. Lunga scrisoare pe care ne-ai trimis-o ne-a produs multă veselie. Mai ales ... [illegible] ... Sf. Dumitru.

Sold. rez. Nițu Florea. Am primit materialul și vom alege din el tot ce e bun. Mai trimiteți.

Slt. rez. Gh. Mircioane. Articolul ... [illegible] ... poporului rus ... [illegible]

Cap. T.R. Dumitrescu Nicolae. Scrieți reportagii ceva mai scurte. ... [illegible]

Lt. Constant Radu. Mai trimiteți. Ne place stilul dv. clar și viu.

Serg. T.R. Dănel Vasile. Poezia „Pământul Sfânt" merge. În numărul viitor își va avea locul și... restul.

Pavel Ion Știrbu. Regretăm foarte mult că scrisoarea nu a parvenit lui Banulă, fiind plecat pentru puțin timp dela gazetă.

Din materialul prezentat vom publica treptat în numerele viitoare.

Serg. T.R. Nemeșiu Alex. Din materialul trimis, vom publica în numerele viitoare. Fiți fără grijă: Tot ceeace e bun se păstrează. Chiar o lucrare neizbutită nu o aruncăm, pentrucă s'ar putea ca viitorul să ... [illegible] ... lumina tiparului.

Slt. Ion Brăduleanu. Continuați trimiterea reportagiilor, având însă grija ca să le ... [illegible]

Cap. Anastasie Jordan. Ați început-o bine. Pe viitor să le scrieți mai scurte.

Cap. Tunagiu Gr. Este foarte greu ceiace ne cereți. Primele numere nu se mai găsesc. Regretăm că nu vă puteți face colecția.

Serg. T. Andronic. Continuați trimiterea pe aceeași adresă. Nu vă putem trimite personal gazeta. Se distribue prin unități.

Sold. D. Toma. Poate colabora oricine la gazeta „Victoria". Gazeta este a ostașilor de pe front. Orice răspuns îl veți primi tot aici la poștă.

Cap. I. Dumitrescu. Suntem de aceeași părere cu dvs. Cât privește trimiterea gazetei personal e mai greu. Cereți-o la unitate, unde se trimite regulat.

Serg. Dinu V. Mai trimiteți. Publicăm cu plăcere. Cât privește ortografia ... [illegible]

Serg. Pându I. Așteptăm cu plăcere.

D. BUNESCU

Românul nu uită!..

(Continuare din pag. 1-a)

[illegible]

Slt. rez. D. BUNESCU
Reporter de război
S. M. P.

Plotonierul t. r. POPESCU GH.

(Continuare din pag. 1-a)

[illegible]

Lt. rez. ALICU M. AUREL
Reporter de război

POPORUL ROMAN

Poporul român s'a născut din plămădirea a două mari și viteze neamuri, — din Romani și din Daci — în al doilea secol după Christos.

In vinele lui curge sângele a două civilizații care și azi impune lumei noastre să meargă, să lucreze și să se conducă după jaloanele fixate de cultura romană și daco-romană.

Poporul român, își are obârșia pe locurile unde trăește azi, din cele mai îndepărtate timpuri. El este fixat în Europa ca și celelalte popoare civilizate: Germani, Italieni, Francezi, Spanioli și are dreptul de proprietate asupra moșiei pe care a moștenit-o din tată 'n fiu ca și aceste popoare.

Românii nu sunt venetici în Europa după cum nici ei și nici strămoșii lor n'au fost barbari.

Alte popoare — Ungurii, Bulgarii, Slavii și Turcii — sunt veniți în Europa ca neamuri sălbatice cari se hrăneau cu carne crudă purtată sub șeile cailor.

Pe unde năvăleau aceste popoare barbare era numai foc și pârjol. Cruzimea lor era fără margini; barbarii în setea lor de sânge omorau tot ce întâlneau în cale, prăpădind, jefuind sau dând foc la agoniseala oamenilor care se refugiau în munți și păduri.

In ciuda tuturor nenorocirilor aduse de barabrii veniți din răsărit, poporul român a rămas pe loc păstrându-și limba, credința portul și obiceiurile moștenite.

Ori unde s'ar afla așezați, ei și-au păstrat caracterul de oameni așezați blânzi și muncitori.

Poporul român s'a născut creștin, el nu are o dată, ca alte popoare, prin care să se arate trecerea lui la creștinism.

Ideia creștină este adusă în Dacia de coloniștii romani și localnicii o 'mbrățișează de bună voe încă din al doilea secol după Christos.

Credința creștină, a rămas la Români în felul cum au primit-o dela strămoși și nimic nu i-a făcut să treacă la altă lege.

Lupte religioase, la noi n'au fost. Tinerii, au urmat totdeauna sfatul bătrânilor și pentru aceasta n'avem secte religioase.

Putem spune cu mândrie că poporul român este tot de un neam, de o limbă și o lege, pe când alte popoare sunt compuse din mai multe neamuri care nu vorbesc aceiaș limbă, iar unii sunt catolici, alții luterani, calvini, liberi cugetători și fiecare cu sectele lor religioase cele mai curioase.

Poporul român n'a profitat niciodată da bunurile altor popoare, el a dorit să trăiască în bună înțelegere cu ele dar când moșia i-a fost încălcată de dușman s'a ridicat tot poporul dela Vlădică la opincă dela copil la moșneag, și-au alergat, cu toții în calea dușmanului războindu-se cu el și dându-l afară din țară.

Românul este legat de pământul lui, el nu pleacă în lume să-și caute norocul ca alții, el își iubește brazda lui dragă, familia și prietenii. Este bun și milos cu cei în neputință, dar hotărît și dârz când altul nu-i dă pace.

Bunătatea lui este proverbială. Acum, aici în Rusia unde bolșevismul a dus pe oameni la cea mai cumplită mizerie toată lumea cosmopolită a Rusiei binecuvintează și laudă bunătatea soldatului român, care întotdeauna și-a împărțit porția lui de hrană cu populația înfometată, arătându-se totdeauna binevoitori față de cei care sufereau de pe urmele războiului.

Pe cât este de omenos și ospitalier, poporul român, pe atât este de supus și disciplinat. Fii lui n'au ascultat și n'au plecat urechea niciodată la îndemnurile rău voitoare ale vrăjmașilor țării dar își urmează șefii cu supunere și credință.

Dela părinți a'nvățat fiecare să respecte dreptul și avutul altuia, iar când țara are nevoe de bunurile lui, își dă totul, — cai, căruțe, hamuri grâu — în dorința vie de a contribui fiecare la apărarea țării.

Durerile sau nenorocirile care cad câteodată asupra vreunei provincii amărăsc inimele întregului popor român. La nevoi ca și la bucurii Românii își spun frate, și le este intrat în sânge de a se ajuta unul pe altul.

Cu astfel de calități un popor nu moare și drumul lui este 'nainte spre progres și fericire; iar idealul de totdeauna a fost și este Unirea tuturor Românilor într'o Românie Mare și puternică.

Maior D. MARINESCU

Vânătorii motorizați trimit răvașe

Departe de ai lor, printre faimoșii cazaci ai legendarului Taras Bulba, se găsesc vânătorii motorizați, gata de a înfrunta dușmanul și de a ne reda strămoșeasca mândrie.

Iată de ce se găsește aici Serg. Todea Simion, acest pui de vultur ce și-a ursit viața din cânteeul bu-ciumului și vuetul munților.

Și'n noaptea aceasta sfâșietoare, Serg. Todea S. își deapănă firul gândurilor... Ceva muncește în sufletul lui... Și gândul îi sboară iară, spre alte culmi mai sfinte, să ducă mai departe virtutea din străbuni.

Dar pentru cei ce rămân, pentru cei ce vor veni, se deprind din sufletul lui mărețe sentimente pe cari a reușit să le exteriorizeze în următoarele versuri, adresate prietenilor săi, din Com. Arada, Jud. Cluj-Turda.

Răvaș prietenilor mei

Când am plecat de lângă voi,
Spuneam că merg la concentrare,
Nu mă gândeam chiar la războ
Atunci, 'nainte de plecare.

Acum sunt gata îmbarcat
S'o iau din nou la drum.
Vouă tuturor din sat,
Vă zic un rămas bun.

De-o fi să mor prin Caucaz
Un singur lucru eu vă las,
Și atât vă cer dragi camarazi
Să-mi faceți parastas.

De-o fi să mor în altă parte
La Moscova sau Leningrad,
Aprindeți toți o lumânare
Căci v'a plecat un camarad.

Ce poate fi mai înălțător, decât mândria de a avea astfel de ostași?!

Merg cântând la moarte căci știu că moartea lor înseamnă biruința Patriei.

Fiți mândri români și învrednicți-vă de a cinsti cum se cuvine, jertfa fiilor voștri dragi.

GION LUCA
Reporter de războiu

Eroismul soldatului WEBER ION

Când regimentul de infanterie de pe Crișuri pornește pe front, soldatul Weber Ion se găsește agent la o grupă din pluton. Insă, în timpul luptelor dela Odessa, se simte îngrădit de această misiune, el voind să aibă toată libertatea de a se bate cu dușmanul. După căderea Odessei, în urmărirea inamicului dela Doneț și până la Volga, la rugămintea lui stăruitoare, i se împlinește dorința fiind numit pușcaș într'o grupă a plotonului.

In ziua de 22 August cade Wasiljewkka, iar pentru a doua zi se primește ordin să se ocupe satul Kapkinka. Această localitate, bucurându-se de o poziție strategică admirabilă, e numai cazemate, făcând parte dintr'unul din brâurile de fortificații întărite ale inamicului.

La orele 7 dimineața compania 6-a a căpitanului Turcan Toma pornește la atac cu multă prudență. Folosirea judicioasă a terenului și grenadelor constitue preocuparea de căpetenie dela ostași până la comandant. Acestea sunt singurele mijloace de a învinge bolșevicii băgați adânc în pământul întărit cu beton armat.

De cu noapte venise în sprijin și locot. Porojan Alex. cu patru tunuri anti-aeriene.

In acest moment ajută la străpungerea sistemului de fortificații și două mașini germane cu tunuri anti-aeriene cari încep să tragă asupra cazematelor. Inamicul, nepăsător, deschide foc asupra lor rănindu-le un caporal și alți patru soldați germani, dintre care unul mortal. Cu toată concentrarea de foc a armelor noastre și în special a tunurilor anti-aeriene române și germane și a grupei de mitralieră a plotonului T.R. Diaconu M., cazematele rezistă. E cu neputință de pătruns până la ele!

La un moment dat, soldatul Weber Ion, cu sergentul Mitică Dumitru din compania A.A. română a locot. Porojan Alex., din proprie inițiativă se strecoară pe un șanț până la circa 6—7 m. de o cazemată. Soldatul Weber Ion împreună cu sergentul Mitică Dumitru se opresc. Primul împrumută sergentului câteva grenade spunându-i: „Aruncă grenade la gura cazematei pentru a produce fum și a împiedeca vederea rușilor ca eu în acest timp mă reped pe ea!" Zis și făcut. Grenadele asvârlite produc o perdea de fum și praf protectoare și sprintenul soldat, cât ai clipi din ochi, e sus, călare pe cazemată. „Aici am vrut să ajung! Ai mei sunteți acum, ciolovecі spurcați!" gândește curajosul soldat Weber Ion. „Na, iacă, v'am adus ceva ouă de mâncare, vi le dau, că pentru voi sunt, bătu-v'ar Dumnezeu să vă bată!" Și repede scoțând grenadele din sac se apleacă puțin și le aruncă una câte una pe fereastră drept în interiorul cazematei blestemate. Mai mult decât atât, ca să le arate celor dinlăuntru că au de a face cu oameni hotărîți și nepăsători de moarte și că orice opunere e zadarnică, se apleacă peste cazemată smulgând pușca mitralieră din gura ei, așezată pentru tragere. Desigur, cazemata cade, plină de ruși cu tot felul de arme: mitraliere, puști mitraliere cu piese de schimb, o pușcă antitanc, pistoale mitralieră, grenade, sticle incendiare foarte practice și eficace, dispunând și de un adevărat depozit de muniții. Rușii, scăpați teferi de schijele grenadelor aruncate, ies afară cu mâinile ridicate așteptând să vadă cel puțin o companie de români în jurul lor. Nu mică le este mirarea când în loc de o companie dau cu ochii de un prichindel de ostaș român: soldatul Weber Ion, numai ochi și inimă care le ordonă energic să meargă spre sergentul Mitică Dumitru care-i ia în primire.

Odată această cazemată căzută se înlesnește cucerirea celorlalte. Stimulentul creiat de cei doi ostași e mare, căci se alătură inițiativei lor alții, și încă patru cazemate sunt cucerite una după alta de soldații Lungu Gheorghe, Bunescu Petre și Ardelean Roman în frunte cu plot. Olteanu Gavril, sprijiniți însă de focul continuu, precis și viu al tunurilor anti-aeriene române, ale viteazului locot. Porojan Alex. In felul acesta partea de Nord a satului Kapkinka este cucerită, cazematele căzând în mâinile plotonului locot. Voichițoiu Damian.

Serg. T.R. PETRE VIDU B.

Forțele Axei domină coasta Africei de Nord

Cu toată intensa activitate a apărării antiaeriene inamice, bombardierele Axei au bombardat intens în valuri succesive, aerodromurile anglo-americane. Numeroase avioane inamice au fost distruse pe sol, iar altele grav avariate.

Cu tot timpul urît și în ciuda furtunei care îngreunează considerabil acțiunile navale submarinelele Axei au atacat ieri vasele inamice din apele africane, scufundând sau avariind mai multe unități. Golful Bougie, în momentul de față este aproape gol. Inamicul a fost constrâns să-și îndrepte transporturile către centre mai puțin importante, unde totuși au fost ajunse de către avioanele Axei și bombardate cu violență.

Demascarea sistemului de teroare și minciună practicat de bolșevici

Impresionanta scrisoare a locot. Sestacov din reg. 1384

In repetate rânduri am arătat putregaiul care stărue în regimul bolșevic, sistemul de teroare al conducătorilor roșii, precum și pofta nebunească de satisfacere a ambițiilor porprii pe spinarea poporului rus, de care a dat dovadă șeful politic al uniunii sovietice.

Astăzi publicăm o scrisoare a unui ofițer rus căzut prizonier, care aruncă o lumină vie asupra modului cum poporul rus a fost înșelat pentru a servi țelurilor crimianle ale bolșevismului iudaic.

De 25 de ani, toate națiunile Rusiei gem sub jugul jidovesc bolșevic. De 25 de ani poporul rus nu a văzut lumina, zile întregi trebuind să muncească pentru ca să desăvârșească lozinca lui Stalin — revoluția în toată lumea. Dar cum voi singuri vedeți, nu a ieșit nimic.

Popoarele Europei s'au unit pentru a lupta contra bolșevismului și a elibera poporul rus din jugul jidovesc bolșevic.

Dela începutul războiului Armata Roșie nu a avut nici o victorie, ci nu mai înfrângeri. Poporul rus nu dorește să spere „Raiul" lui Stalin și nu ține seamă de toată agitația mincinoasă a regimului lui Stalin, cum că armatele germane și române ar face grozăvii de neînchipuit în teritoriile ocupate, și că s'ar purta neomenos cu prizonierii ofițeri și ostași din armata roșie.

Dar ostașii și comandanții nu sunt însă atât de proști, pentru a fi mințiți tot timpul.

Pe zi ce trece; ostașii din armata roșie, precum și comandanții lor trec de partea armatelor române, unde sunt primiți ca frații și se poartă cu ei foarte bine.

Stalin, cu toată suita lui criminală a ajuns la un punct care cere tot mai multe și mai multe jertfe, pentru interese cu totul streine poporului.

Stalin și-a presărat calea lui cu cadavre ale poporului rus, organizând foametea neînchipuită; exemplu anul 1933, prigonindu-l deasemenea sub diferite pretexte ca acela de „contra dușmanilor poporului", nimicind milioane de cetățeni capabili de a gândi și munci.

Camarazi, comandanți și ostași, nu luptați pentru interese streine vouă, popoarele rusiei cer dela voi încetarea acestui măcel fără rost.

Nu puneți capetele voastre pentru cel ce chinue popoarele Rusiei — Stalin.

Locot. SESTACOV
Div. 96 Inf. Rgt. 1384

In munţii Caucazului

Luptele dela Schapsugskaja

Sunt doar câteva zile decând vitejii noştri vânători de munte, au dus faima neamului peste ţări şi mări, înfrângând puhoiul bolşevic cu o înfocare de nedescris.

Schapsugskaja, satul fortificat aşezat spre S. W. de Abinskaja, înconjurat de cetatea naturală a primelor ridicături ale munţilor Caucazi, a fost martorul uneia din luptele înverşunate timp de câteva zile.

Eram instalaţi pe creasta imediat Nord satul Schapsugskaja, căţăraţi pe gusa şi ocupând creasta Berg-Schiss.

Ruşii se găseau în faţa noastră la 120 m. Patrulele noastre hărţuiau în tot momentul pe inamic şi aduceau cele mai preţioase informaţii.

Trecuseră câteva zile liniştite. Doar din când în când duduitul artileriei şi brandturilor mai turburau liniştea.

Noi aşteptam numai ordinul ca să trecem şi această creastă şi să punem mâna pe Schapsugskaja.

Şi... în sfârşit liniştea nopţii de Septembrie cu cerul încărcat de stele lucitoare, cu cântec strident de păsări nocturne şi ţârâit obişnuit de greeri, ne prevestea ceva ce avea să se întâmple.

In zori de zi

Arătătoarele ceasornicului marcau orele patru dimineaţa.

Salvele de artilerie şi brandturi ruseşti întrerup această linişte a dimineţii.

Şi odată cu primele raze solare, dansul morţii începe.

Ruşii constrânşi în punga în care erau prinşi, caută să rupă frontul spre a se dirija către punctul principal al regiunei Abinskaja.

Cinci minute mai târziu, barajul infanteriei ia caracter general pe întreg frontul. Telefoanele sbârnâiau de zor. Centrala nu mai pridideşte cu convorbirile telefonice.

Comandantul nostru Lt. Colonel M. O. şi Adjutantul său Lt. T. cu hărţile în mână, urmăresc şi dirijează acţiunea.

In faţa plotonului Slt. rez. Calde, ruşii plasează întreaga rezervă constituind companii întregi.

Vânătorii de Munte îi văd, îi lasă să se apropie stând nemişcaţi în gropile lor cu armele la ochi şi cuiul de grenade alături.

Unităţile ruseşti sosesc. Toţi cinovnicii sunt în stare de ebrietate. Inainte de a pleca la contraatac, politrucii lor le-au dat alcool şi apoi cu revolverul la ceafă i-au împins ca pe nişte animale spre ţeava armelor noastre.

Au ajuns aproape de ai noştri. Lupta se îndârjeşte. Trag ostaşii în plin. Barajul general se declanşase. Puştile, puştile mitraliere, pârâiau continuu. Mitralierele flancau poziţia cu un efect îngrozitor. Brandturile cutremurau pădurea şi răsunau văile de exploziile lor. La fel artileria trăgea în plin.

Pământul acesta atât de binefăcător se transformase în infern.

Cloncănea văzduhul de explozii şi se întunecase cerul de atâta fum ce se lăsase peste tot.

Căpitanul Geodescu dela Compania I-a raportă: „Pe aici nu se trece". Slt. Calda lângă puşca mitralieră pune mâna şi trage, trage, până se înroşeşte ţeava armei. Slt. Jabravu spre stânga către Berg-Schiss, luptă cu un inamic mult superior ca forţă.

Luptele durează ore întregi. Căpitanul Glasu Boris în picioare în linia I-a, strigă cu o voce de bas „Pe ei Români" Ura! Ura! Ura! Şi în fine când toţi căutau să se informeze despre mersul operaţiunilor „Fulgerul" nostru bravul Căpitan Sachelarie Popescu Iuand cerea mereu bolţine cu caldu telefonic: un km., doi km., patru km.. Atacase şi respinsese pe inamic. Acum exploata succesul. Ceraterea lui Sache Căpitanul, cum îi ziceau camarazii făcuse minuni de vitejie.

Şi deodată focul încetează. In faţa poziţiei noastre, mormane de ruşi morţi zac unii peste alţii seceraţi de armele bravilor noştri.

Vânătorii de Munte se purtaseră în mod eroic cu un inamic atât de numeros. Işi făcuseră pe deplin datoria.

La postul de comandă un Colonel, aşteptând noui rezultate, zâmbeşte satisfăcut.

Slt. rez. VIZITIU DIMITRIE

Sângele apă nu se face...

Gestul unui divizion de artilerie dobrogean

Niciodată nu se va spune prea mult despre camaraderia strânsă de pe front. Viaţa aspră a tranşeelor cere mai mult ostaşilor decât în timp de pace. Anumite stări, cari nu puteau fi cunoscute decât în cazuri reale, apar acum. Se verifică mereu camaraderii şi se înoadă altele. Ostaşii cari s'au cunoscut doar la manevre, încep să simtă că fac parte dintr'un tot şi că lipsurile unora le resimt cu toţii, laolaltă.

Apare solidaritatea tranşeelor, sentimentul acela adânc, turburător şi puternic din 1916. Fără să fie comandat de nimeni, el ţâşneşte voluntar şi se prezintă gata de faptă.

Un gest de camaraderie colectivă au făcut, de curând, ostaşii Divizionului de Artilerie Maior Ghiu, dintr'un Regiment dobrogean. Pentrucă aprovizionarea unei unităţi de infanterie, aflată în prima linie, întârzia să sosească din cauza greutăţii drumului, artileriştii aflaţi în spatele lor, le-au trimis mâncarea lor şi pâinea din acea zi. Fixaţi pe poziţie, infanteriştii au simţit dintr'odată în singurătatea lor că nu mai sunt izolaţi şi că în spatele lor sunt gata să intervină oricând, cu orice mijloace, camarazii aceia care fac minuni cu tunurile lor. Şi astfel ziua a trecut veselă pe front, inamicul a primit fără răgaz focul care l-a fixat în bârlogul lui, iar dealungul liniilor a străbătut ca o adiere, suflul camaraderiei din tranşee.

Ostaşii Diviziei „Delfinilor", pot fi mândri. Atâta timp cât se vor găsi printre ei soldaţi gata să sară în ajutorul camarazilor lor o singură voinţă va ridica braţele ca lovesc în inamic.

Fără să vreau, mă gândesc „dincolo". Cei care vin şi se predau la noi, tremurând de frig în hainele lor din foi de cort şi încinşi cu sfoară, repetă ceeace ştiam de mult: aşa zisa „tovărăşie" bolşevică. Soldaţii de rând primesc o mâncare de care îşi amintesc cu greaţă şi pâine de secară, neagră ca un cărbune. In văzul tuturor „comandanţii" şi „politrucii" primesc pâinea albă.

Işi poate închipui oricine — pentru starea de spirit care domneşte acolo — câtă invidie şi separaţie netă roade legăturile ultime dintre turma aceasta zăpăcită de mizerie, de lungime a războiului — şi de conducătorii lor de azi. Gândul lor e să termine odată pentru evadare, viaţa aceasta de minciună şi crimă în care au fost târâţi.

Să se gândească apoi oricine la legăturile dintre liniile lor. Puşcaşii sovietici nu aşteaptă dela tovarăşii lor din spate, pâine, ci gloanţe. Cu salve li se răspunde de acolo ori decâteori plotonul de „observaţie" simte că rezistenţa a slăbit şi se apropie predarea.

Deaceia gestul artileriştilor noştri dobrogeni, înseamnă mai mult decât o solidaritate între arme: e camaraderia verificată în cele mai grele situaţii, străvechea omenie românească, transplantată aci, în inima Rusiei, spre a încălzi inima ostaşilor noştri.

Frt. PANAITESCU M.
Reporter de război

Cum sunt trataţi copiii spanioli în Rusia Bolşevică

Reporterul de război al „Diviziei Albastre" în U.R.S.S., Alvaros dela Iblesia, publică în ziarul „Informaciones" declaraţia unui tânăr spaniol care a fost transportat în 1937 de către roşii în U.R.S.S. şi a putut fi salvat recent de „Divizia Albastră".

„Intregul sistem bolşevic", a spus tânărul, „este minciună şi înşelătorie. Eu am fost ales de bolşevici pentru a fi obiect de propagandă şi aşezat cu câţiva alţii într'un lagăr care era înfăţişat totdeauna vizitatorilor străini. Eram bine îmbrăcaţi, bine îngrijiţi. Niciodată nu mi-a dat prin gând că alţi camarazi ai mei ar putea trăi mai rău. Aceasta până când o observaţie a unui vizitator străin mi-a deschis deodată ochii; el a spus pe faţă comandantului lagărului că a văzut în Mexico astfel de „lagăre-model" în timp ce în celelalte băieţii erau pur şi simplu nişte umbre. Râsul bestial al bolşevicului mi-a descoperit deodată primejdia în care mă aflam. Mulţi băieţi cari puneau comisarilor întrebări incomode dispăruseră; acum ştiam ce li s'a întâmplat. Imi pot da seama şi de ce un bătrân profesor tremura de groază când îl întrebam cum fusese în vechea Rusie. Am înţeles şi de ce mi-a spus să nu mai întreb aşa ceva dacă nu vreau să mă nenorocesc şi pe mine şi pe el.

Când a izbucnit războiul şi nu mai era nevoe de noi ca obiect de propagandă, bolşevicii şi-au aruncat masca: ni s'au luat hainele bune, ni s'a dat o uniformă murdară şi zdrenţuită şi am fost aruncaţi în lagăre unde ne-au tratat ca pe animale. Dacă nu m'ar fi salvat trupele spaniole aş fi împărtăşit şi eu soarta celorlalţi camarazi spanioli: „moartea".

Lt.-Col. POPESCU ION

In dimineaţa zilei de 3 Noemvrie 1942, a plecat cu dechizorii dela postul de comandă al diviziei către front. Se ducea să controleze şi să îndrumeze pe teren măsurile pe cari le lua în calitate de şef al biroului operaţiunilor marei unităţi. Devenise acest lucru pentru el un ritual, pe care îl făcea cu ardoare din ce în ce mai crescândă.

Către amiază, pe când studia nişte ipoteze de contra atac cari ţinteau să desjoace planurile bolşevicilor împreună cu comandantul unui batalion de infanterie şi aghiotantul acestuia, au fost prinşi în rafala unei mitraliere duşmane. Lt. Col. Popescu primind un glonte în piept a murit înainte de a mai rosti vreun cuvânt. Maiorul Nuţă comandantul batalionului şi slt. rez. Jurcele aghiotantul său, răniţi mai uşor, se nădăjdueşte că vor fi salvaţi.

Lt. Col. Popescu s'a născut în anul 1899, la 20 Iulie, într'o comună din judeţul Râmnicul-Sărat, din părinţi cari munceau cu drag pământul pe care trăiau. Dela ei „Ionică" a moştenit cea mai frumoasă însuşire pe care-o poate avea un om: era foarte muncitor. Cine l-a cunoscut, ca om şi ca ofiţer, a putut vedea dragostea lui de muncă neprecupeţită.

Atât în timp de pace cât şi în timp de război, acest om era continuu preocupat de rezolvarea tuturor problemelor ce i se puneau din zori şi până noaptea târziu atât ca şef de birou cât şi ca subşef de stat major al marei unităţi.

La această calitate de om muncitor se mai adăugau alte trei însuşiri: nu-i era teamă de moarte, credea cu convingere în puterea lui Dumnezeu şi se purta [illegible] cu subalternii.

Anul trecut, în luptele [illegible] divizia din care făcea parte Lt. Col. Popescu le-a purtat cu [illegible] victorios în Basarabia şi în [illegible], acest ofiţer de stat major [illegible] continuu în linia infanteriei [illegible] rile noastre sau la artileria [illegible] (Vezice la divizie din [illegible] lerie).

După cucerirea [illegible] Marea Neagră, când divizia a [illegible] buit să se înapoieze în ţară, Lt. Col. Popescu părea foarte [illegible] putea merge mai departe, [illegible] tinue până la sfârşit lupta [illegible] duşmanilor Crucii.

In ziua când divizia a primit ordin să se reîntoarcă pe frontul de răsărit, Lt. Col. Popescu avea o voinţă mare.

Cu ocazia noilor lupte pe cari le-a dat divizia a fost [illegible] datoria acolo unde [illegible] nevoie să dea îndrumări şi să [illegible] trolează acţiuni, până în momentul când glonţul vrăjmaş a străpuns inima care a bătut numai pentru Patrie şi Familie.

In buzunarul dela piept al [illegible] mului Lt. Col. Popescu s'a găsit o fotografie a soţiei şi copiilor săi dragi Adrian şi Angela, având scris pe ea următoarele cuvinte: „pentru voi se jertfesc eroii".

Intr'adevăr, pentru ca soţia şi copiii să trăiască o viaţă mai bună într'o ţară în care nu mai e teamă că o pot cotropi hoardele comuniste s'a jertfit Lt. Col. Popescu Ion.

Slt. rez. TUDOSIE ION
Reporter de război PP.

Au mai căzut trei dintre noi

In lupta pe care o ducem alături de puterile Axei, ostaşii noştri s'au acoperit totdeauna de glorie. Spiritul lor de jertfă, dragostea de neam, curajul şi deosebita strădanie ce pun ei pentru izgonirea duşmanului superior înarmat de multeori, au uimit nu numai pe comandanţii lor, dar chiar pe camarazii germani cari nu mai încetează a le lăuda calităţile de admirabili luptători. Sevastopol, Kerci, Harcov, Stalingrad, iar acum Abinskaya (Caucaz) sunt mărturia nedesminţită a faptelor de arme ale ostaşilor Mareşalului Antonescu.

Istoria care se scrie cu sânge pe câmpiile îndepărtate ale Caucazului nu se poate să nu ţină seama de vitejia şi eroismul soldaţilor Colonelului W. sau de dârzenia cu care Locot. Bălaşa Const. încercuit trei zile cu întreaga companie, a putut totuşi să pună stăpânire pe faimoasa cotă dela Kiet unde au căzut caporalul Grubega Ion şi sold. Soare Năstase, cum socotesc că nu se poate să nu încrusteze pe răbojul vremii exemplul de jertfă şi curaj pe care l'au dovedit toţi ofiţerii regimentului orşovean. Dar moartea căpitanului Eugeniu Cerbiceanu, care în fruntea companiei sale şi înaintând sub cruntul foc inamic, a fost lovit mortal de un glonţ de armă automată trimis de un bolşevic urcat într'un copac, fi-va ea uitată de cei cari vin după noi? Să nu fie un exemplu nici moartea tinerilor sublocotenenţi Răceanu, Vişan Mihail şi Ciocârlan Ion, (acest din urmă elocvent simbol de cavalerism) toţi trei căzuţi pe câmpul de luptă dela Abinskaya pentru Neam şi Cruce?

Despre căpitanul erou Eugen Cerbiceanu, nu se va putea spune decât că a fost un om de omenie, iubit de toţi ostaşii pe care i-a comandat ani de zile, totdeauna bun şi bun camarad, cpt. Cerbiceanu întrunea într'nsul toate virtuţile unui bun militar.

Moartea acestui brav ostaş român este regretată de toţi cei cari l-am cunoscut. Il plângem noi cei de aici de pe câmpul de luptă, dar îl plânge acolo departe în ţară o soţie tânără pe care o iubea atât de mult.

Oricum ar fi, camarade erou Cerbiceanu — îţi promitem că îţi vom păstra o veşnică şi neştearsă amintire a chipului tău blând — simbol curat de jertfă.

Locot. CONSTANT RAUTU

Fapta serg. Grăjdan Mihail

Serg. Grăjdan Mihail, contig. 1926, dintr'o companie Auto, — deşi lipsit de avere personală, — a donat din drepturile sale băneşti pe lunile August şi Septembrie, suma de 4.400 lei, văduvei de război Maria N. Dumitru din Com. Aluniş, jud. Prahova.

Pentru gestul lui frumos, — ce ar trebui să fie adânc pilduitor şi altora, — Comandamentul Diviziei Blindate a dispus citarea prin ordin de zi a Serg. Grăjdan Mihail.

MERSUL OPERAȚIUNILOR pe FRONTURILE de LUPTA

Pe frontul Caucazului

In Caucazul occidental, între Novorosiisk și Tuapse, bolșevicii, cu forțe slabe, au încercat să atace trupele germane. Vânătorii alpini germani printr'un contraatac puternic au zdrobit forțele inamice și au făcut numeroși prizonieri. O brigadă de infanterie sovietică deasemenea a suferit pierderi grele.

La Est de Elbrus, vânătorii români au dobândit o nouă victorie. Atacând cu hotărîre inamicul, în văile cu zăpadă din înălțimile Caucazului, au reușit să-l respingă spre Sud până la marginile zăpezilor eterne, câștigând un teren considerabil.

Pe Terekul superior, sovieticii încercând să bombardeze elementele înaintate germane, au pierdut [illegible] aparate.

La Nord de Terek, trupele germane de șoc operând în stepele saline la Vest de Caspica, au distrus mai multe puncte de sprijin sovietice, făcând 500 prizonieri și capturând numeroase arme, precum și o mare cantitate de muniții și material de războiu.

Pe frontul Stalingradului

Pe Volga au apărut primele sloiuri de ghiață cari complică considerabil trecerea peste fluviu a trupelor și munițiilor rusești. Desigur, de acest fapt vor profita germanii și trupele aliate, paralizând orice încercare sovietică de atac.

Trupele germane au dat în cartierul industrial violente atacuri, astfel că bolșevicii au fost siliți să cedeze din nou teren.

Artileria germană a protejat acțiunile infanteriei și a bombardat pozițiile inamicului de pe malul oriental al Volgei, reducând la tăcere numeroase baterii sovietice.

Fără încetare, aviația germană bombardează căile inamice de transport, provocând pagube însemnate.

Cu toate că timpul a devenit foarte rece, trupele germane și aliate continuă să atace cu succes pozițiile sovietice din afara orașului.

In cartierul industrial al Stalingradului, unități germane au dus acțiuni de recunoaștere menite să le facă să pătrundă în sistemul defensiv inamic.

Pe celelalte fronturi

In sectorul de Est al Careliei, trupele finlandeze au respins două atacuri inamice, pricinuind bolșevicilor mari pierderi.

In sectorul Volchov, trupele sovietice au dat numeroase atacuri, cu scopul de a ușura situația dela Leningrad.

In acest sector, opt batalioane sovietice, sprijinite de 22 tancuri, au atacat pozițiile germane.

In condiții atmosferice mizerabile și pe un teren cu totul nefavorabil, lupta a durat aproape 80 ore.

Toate atacurile inamice s'au prăbușit. Trupele germane au nimicit 8 tancuri, au capturat 160 de prizonieri, iar pe câmpul de luptă au rămas 500 morți.

Cu acest prilej au fost decimate trei regimente sovietice.

Mareșalul Franței a dat puteri depline d-lui Laval

Vichy. — Șeful guvernului a făcut o dare de seamă asupra situației politico-militare.

Ținând seamă de situația actuală excepțională, Mareșalul, care reprezintă suveranitatea franceză și permanența Patriei, a hotărît să dea președintelui Laval depline puteri care sunt necesare unui șef de guvern spre a-i permite să facă față în mod rapid, în orice moment, tuturor dificultăților prin care trece Franța.

D-l Laval a mulțumit Mareșalului Pétain pentru încrederea ce i-a arătat-o în aceste momente tragice și l-a asigurat de voința sa fermă de a servi Franța cu toată înțelegerea inimei sale. Speră că eforturile, pe care le va aduce la cunoștința Mareșalului, să-i permită să asigure salvarea țării.

Aviatoare germană decorată cu Crucea de Fier cl. I

Berlin. — Führerul a acordat Crucea de Fier clasa I-a cunoscutei aviatoare, căpitan-pilot Hanna Reitsch, ca recunoaștere a meritelor sale în domeniul aeronauticei, pentru progresul căreia și-a expus viața.

Mareșalul Reichului Goering a exprimat felicitările sale viteazei sburătoare.

Prin această decorație, Hanna Reitsch este prima femeie care primește Crucea de Fier clasa I-a.

Viteaza pilotă a fost numită, tot ca prima femee, căpitan aviator în 1937.

La 28 Martie 1938, Mareșalul Goering i-a conferit insigna de aviator al Reichului, fiind tot prima femeie care a primit acest semn.

In 1941, Führerul i-a acordat Crucea de Fier clasa II-a.

In ajun, Mareșalul Reichului îi acordase pentru avion semnul distinctiv în aur și briliante.

Dezastrul flotei ANGLO-AMERICANE în Oceanul Pacific

Tokio. — In cercurile navale se declară că dela începutul războiului din Asia orientală și până la comunicatul dat eri de marele cartier general imperial, forțele navale japoneze au scufundat sau avariat 370 de vase de războí și în plus au scufundat, avariat sau capturat 897 vapoare de comerț. Au mai fost capturate 9 vase de războí și au fost doborîte sau distruse peste 3740 de avioane inamice. Aceste rezultate se grupează în felul următor:

Vase de războí scufundate: 9 bastimente de linie; 13 purtătoare de avioane; 38 crucișetoare; 39 contratorpiloare; 3 vase speciale; 89 submarine; 8 canoniere; 5 puitoare de mine; 7 culegătoare de mine; 9 torpiloare, alte 16 vase de războí mai mici, 3 vapoare auxiliare și 2 vase de categorie necunoscută.

Vase de războí avariate: 9 bastimente de linie; 4 purtătoare de avioane; 20 de crucișetoare; 18 contratorpiloare; 2 vase speciale; 39 submarine; 6 canoniere; 2 puitoare de mine; 1 culegător de mine; 2 torpiloare; alte 24 vase de războí mai mici și 2 vapoare auxiliare.

Vase de războí capturate; 2 canoniere; 2 culegătoare de mine; 2 torpiloare și alte 2 vase mai mici.

Numărul vapoarelor de comerț scufundate sau avariate este de 394, iar al vaselor de comerț capturate este de 503.

ȘTIRI EXTERNE

Sofia. — D-l general Potopeanu a ținut o conferință despre contribuția pe care o aduc românii în războiul contra bolșevismului.

Ankara. — Situația internă a Egiptului se desfășoară în condițiuni nefavorabile pentru guvern. Opinia publică se alătură celor 6 partide opoziționiste, complet nemulțumite de atitudinea guvernului față de soarta Egiptului.

Tokio. — Primul tren de călători prin tunelul submarin Kmangmon, care leagă partea principală a japoniei de insula Kiușiu, a fost inaugurat cu mare solemnitate de către autoritățile civile și militare japoneze.

Saigon. — Amiralul Decoux, guvernatorul general al Indochinei, a declarat că Franța și Indochina își vor da toate silințele să respecte angajamentele, în vederea unei cooperări cu Japonia.

Geneva. — Ziarul englez „Daily Mail" scrie că anglo-americanii n'au făcut nimic pentru a preîntâmpina pericolul permanent pe care îl constitue submarinele Axei. Anglo-americanii vor suferi pierderi din ce în ce mai simțitoare.

Amsterdam. — Generalul de brigadă englez Vogel, membru al statului major al generalului Kisenhower, s'a prăbușit cu avionul său.

Tokio. — Cu prilejul bătăliei navale din largul insulei Guadalcanan, au fost doborîte 19 avioane americane.

Un articol al d-rului Goebbels, șeful propagandei Reichului

D-l dr. Goebbels, ministrul propagandei Reichului, publică un articol în revista „Das Reich", în care spune printre altele:

„Victoria va aparține totdeauna aceluia care o merită prin pregătirea materială, morală și spirituală.

In orice luptă, victoria finală rămâne mult timp nedecisă, și nu se orientează în mod definitiv decât puțin timp înainte de decizia finală.

Așa va fi până la sfârșitul războiului actual".

Autorul subliniază că spațiul cucerit în cursul campaniilor victorioase ale Axei, mărește considerabil potențialul de războiu al Axei. D-l dr. Goebbels încheie:

Când am intrat în iarna anului trecut, eram puși în fața unor perspective cu mult mai serioase decât anul acesta. Putem intra în iarnă cu certitudinea că liniile noastre vitale sunt protejate și că victoria nu va întârzia mult".

NOUI victorii române

Pe frontul de răsărit românii au reușit o nouă victorie. Intre Volga și Don, aviația română a atacat cu succes pozițiile de câmp și concentrările de trupe inamice, care au suferit pierderi mari.

BATALIA din Guadalcanan

La Guadalcanan luptele continuă cu mare înverșunare. In centrul insulei, japonezi au încercuit și nimicit trei batalioane americane.

In sectorul Sudic, au străpuns sistemul de fortificații și au fost reduse la tăcere bateriile americane de coastă.

ATENTIUNE!

Secția Propagandă din Marele Stat Major împreună cu Societatea Română de Radiodifuziune, anunță că emisiunile orelor ostășești (12,50 13,50) sunt transmise cu începere dela data de 22 Septembrie 1942 și de către postul pe unde scurte (lungime de undă 32,4 m., 9260 K. H. Z. 2 kw.).

Atacuri sovietice sfărâmate de trupele germane

Asupra operațiunilor de pe frontul din sectorul Tereckului superior, se dau următoarele detalii:

Sovieticii au declanșat o ofensivă puternică împotriva pozițiilor germane.

Toate asalturile inamice au fost respinse, iar trupele sovietice au fost urmărite până dincolo de pozițiile inițiale.

Forțele germane au distrus patru baterii inamice.

Aviația germană împiedică inamicul de a arunca în luptă forțe noui.

In cursul acestor operațiuni, trupele germane au capturat mai multe sute de prizonieri precum și numeroase piese de artilerie și depozite de muniții.

INFORMAȚIUNI

In cursul săptămânii trecute, M. S. Regina Mamă Elena a vizitat spitalele cu răniți.

*

La București, s'a deschis bazarul organizat de Crucea Roșie „Coletul Soldatului".

Acest bazar a fost deschis cu scopul de a se veni în ajutorul ostașilor care luptă pe frontul de răsărit.

*

Subscripția națională pentru Palatul Invalizilor a trecut, până în prezent, de 114 milioane, dovadă că apelul Eforiei Ostășești pentru militari și invalizi are un puternic ecou în sufletele tuturor românilor.

*

Indemnizația de scumpete, acordată tuturor salariaților publici, cu începere dela 1 Sept. 1942, se acordă și personalului angajat temporar în aceste instituțiuni conform normelor stabilite într'un jurnal al Cons. de Miniștri.

*

Ministerul Apărării Naționale e autorizat să contracteze un împrumut de 200 milioane lei care va fi întrebuințat ca fond de rulment pentru aprovizionarea Magazinelor Militare de Aprovizionare.

*

In ziua de 14 Noembrie crt. a avut loc în cartierul Tei-București, inaugurarea Căminului de Zi „Căsuța Mareșalului". In acest Cămin de Zi, care are sală de mese, sală de meditații, sală de lucru de mână, cei 104 copii ai școlilor primare Nr. 36 și 29 găsesc la ieșirea din școală, o hrană substanțială care li se servește în săli luminate și încălzite.

PRIM REDACTOR: LT. REZ.: *AUREL M. ALICU.*

Examenul de caporal

Un țigan se prezintă în fața comisiei pentru a da examen de caporal. Cineva îl întreabă:

— Așa, vrei să te faci caporal?

— Să mă fac, de ce să nu mă fac, ce, eu nu's rumân?

— Bine mă, da' teorie știi?

— Știu, cum să nu știu.

— Așa? stai că te văd eu acu'... Tu știi cum arată închizătorul tunului și cum se manevrează?

— Cum să nu, s'trăiți. El se *man rvează*... se manervează... Adică de ce vrei matale să știi cum se manervează *închizitorul* tunului, ai? E foarte *semplu:* apucați cu mâna...

— Adică apuci tu...

— Io nu pot, că fi'ncă am sugiu la deşti. Așa: apucați cu mâna dreaptă dă mani el.., d'icișa, și tra ... Dacă vedem că nu merge, atunci facem cu mâna stângă. Dacă nici așa nu să brodește, ce mai încolo și'ncoace, apucăm d'odată cu amândouă mâinile, o opintire și tra'...

— Dar dacă nici așa nu se poate?

— Atunci mai să'ncearcă înc'odată, tot cu amândouă mâinili și tra'... da' serios dă tot, și...

— Și?..

— Și dacă nici acu' nu să manervează, atunci... punem p'altu' care să pricepe mai bine.

Napoleon și morarul

Napoleon, pe când se afla cu statul său major într'un sat din Austria, plecă singur să facă o mică plimbare în apropiere.

La marginea satului, întâlni un bătrân care stătea în fața casei cu cana de apă dinainte.

— Ce faci bătrâne? îl întrebă împăratul.

— Ce să fac *taică*, răspunse moșul în doi peri (nu stia cu cine stă de vorbă). *Ia, beau și eu apă, pentrucă n'am apă, că dacă ași avea aşi bea vin.*

Impăratul se minună mult de vorbele pline de tâlc ale moșului și-l rugă să 'le tălmăcească.

— Apăi, e foarte simplu, surâse moșul. Eu mi's morar și din cauza secetei n'am apă la moară și ca atare nici câștig, d'aia beau apă... Altfel aşi bea vin...

Minunat de înțelepciunea moșului Napoleon îi spuse cine este și totodată îi ordonă să nu mai spună la nimeni tâlcul vorbelor, chiar dacă ar veni să-l roage o sută de napoleoni.

Seara, Impăratul își adună generalii și le repetă vorbele pline de tâlc ale moșneagului cerând ca până a doua zi seara să-i se dea răspunsul.

Generalii alergară într'un suflet la morar și-l rugară să le spună și lor tâlcul vorbelor.

Moșul refuză la început apoi se înduplecă cerându-le în schimb însă 101 napoleoni de aur.

Generalii plătiră bucuroși și a doua zi Napoleon avu răspunsul.

Fiind sigur că morarul nu se ținuse de cuvânt, se făcu foc și ordonă să fie adus în fața lui.

— Bine, bătrâne, cum ne-a fost vorba? i se adresă Napoleon supărat.

— Așa precum ne-am înțeles Măria Ta. Numai că pentru ca să tălmăcesc vorbele au venit 101 napoleoni, nu o sută după cum mă legasem eu.

Napoleon a zâmbit împăcat și a răsplătit cum se cuvine iscusința bătrânului morar.

GLUMA pe FRONT

Bicicleta

In colțul străzii, doui jidani fac un scandal nemaipomenit:

— Lasă, pungașule, am să te nenorocesc eu pe tine. Ce nerușinare: să-mi furi bicicleta și să ai îndrăzneala să te plimbi cu ea sub ochii mei! Am să te nenorocesc, mă! Are să fie vai și amar de tine!

— Stai, nu fii prost, măi Moriț. Se poate să-ți vorbești de rău un așa bun prieten de afaceri.

— Cum mă, te văd cu bicicleta mea pe stradă și eu alerg ca un câine de-am făcut bătături și să nu mă supăr?

— Da' cine ți-a spus c'asta-i bicicleta ta?

— Uliuu, te nenorocesc! Cu bicicleta asta se plimba lumina mea, parfumul vieții mele: Rifca, nevasta mea.

Știi tu câtă durere îmi faci? Da să nu mai mi-aduc aminte, că 'nebunesc.

— Stai mă, că-ți plesnește vre-o arteră și pe urmă ai să te inervezi pe tine și ai să faci nefericită și pe draga ta Rifca.

— Oi, nu!..

— Stai să-ți spun. Bicicleta asta este a ta, da' nu-i a ta.

Mergeam acum câteva zile la șosea. In urma mea, aud ... așa: *line, line*... Intorc capu': Rifca. Sărut mâna, zic, da' ce, pe aici vă plimbați? Ea îmi răspunde: Vai, bărbatu' meu este un așa de ..., un păpălău. Cum se poate, zic, Moriț un așa om priceput!?

Da ea: Așî, te'nșeli, micule.

— Ți-a zis *micule?* Turbez!..

— Și p'urmă: Da' nu vrai să stai pe-o bancă și să vorbim? Ah, Moriț, și unde a făcut o așa ...tură, că-ți venea s'o mănânci, pe onoarea mea...

— Ah, continuă!..

— M-am așezat frumos lângă ea, ne-am spus multe, Mă Moriț, ... ce femeie ai tu? Bomboană mă, bomboană. Mă ia, mă mângâie, își scoate batista dela pantaloni și mă șterge pe frunte, mă ia de ... și-mi dă un pupic pe nas...

— M'ai omorît!

— Stai să vezi. Dupa ce m'a ... giulit mi-a sărit de gât și mi-a spus așa de fierbinte:

— Ițic, ia tot ce vrai dela mine!

— Și...

— Și... am luat bicicleta și am plecat!..

SOLDAȚEL

CAPITOLUL VII

de Serg. t. r. ZENOBIE BANCILA
Reporter de Război P.P.

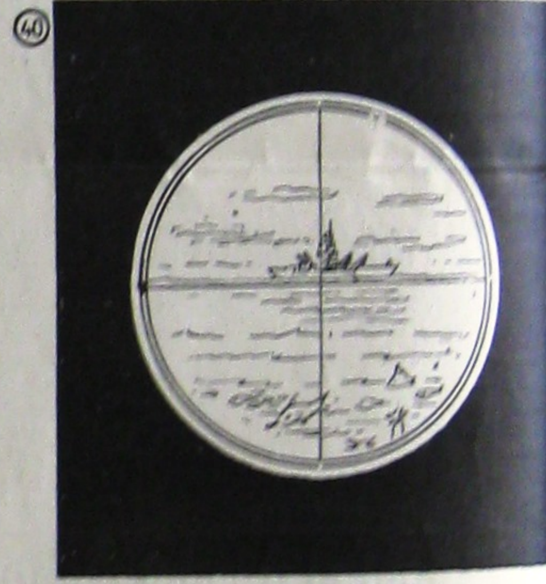
desene Sold. ALEXANDRU RAABE
din Secția Geografică

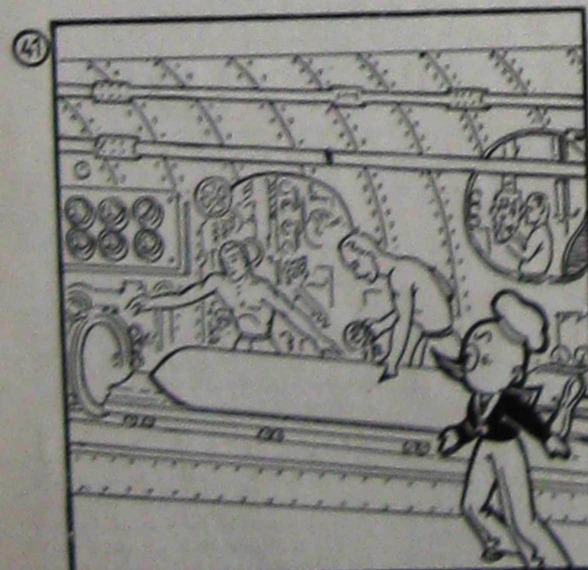
Fierbe'n clocot apa mării, submarinul se afundă
Și cât ai clipi odată, dispăru cu totu'n undă,
Inamicul e aproape. Iată, i se vede prova...
Ura! strigă marinarii. — Ne luptăm cu Moscova!

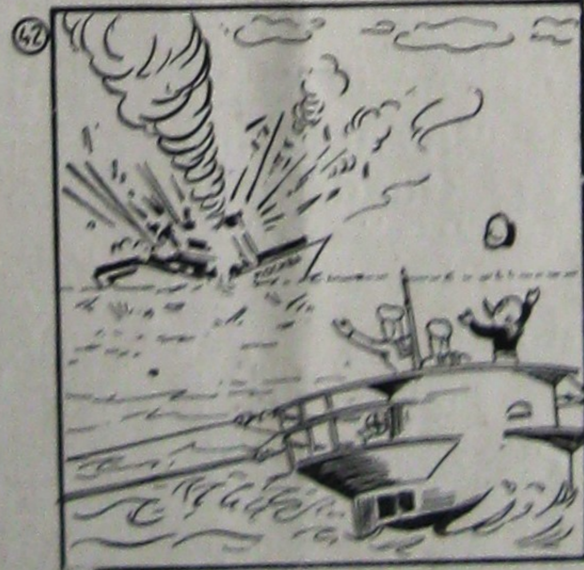
O tăcere mormântală, a cuprins întregul vas.
Inimile bat mai tare, Un minut pare un ceas.
Periscopul se ridică, iscodind orice mișcare,
Soldățel se'ntreabă'ntr'una: *Oare cine-o fi mai tare?*

Și sub pătura de apă, lunecând ca o scrumbie
Submarinul este gata pentru marea bătălie
Ochiul vasului, luneta, prinse nava'n *„cercul morții"*.
Semnul este chiar pe centru. *Ce-au să hotărască sorții?*

Și tăcerea fu curmată: *Stop! Mașin le'napoi!*
Navă la tribord! Torpilaaa!.. Unu!.. Doi!..
Soldățel stă și se uită, zău nimic nu înțelege.
— Păi la urmă, cine știe și de mine ce s'alege!

Cu sclipiri trium[f]ătoare, a țâșnit spre inamic,
Și în *„Moscova"*, torpila, se înfipse ca un ic.
Limbi de flăcări spintecară ceru' albastru ca cicoarea
Trăznete îngrozitoare încrețiră toată marea.

Mulțumit de lovitură, a eșit la suprafață
Și cu toții ajutară celor ce-au scăpat cu viață.
Soldățel, întins pe burtă, nu putu ca să nu zică:
— Nu fi supărat, bădie, câte-o bae, zău, nu strică!

(VA URMA)